

eul_wid: iso-al

Καλλίμαχος ὁ Κυρηναῖος · Callimachus of Cyrene the Poet and Scholar

Epigrams

Ἐπιγράμματα

Period: Ἑλληνιστική [Hellenistic](#)
Dialect: Κοινή λογοτεχνική [Literary Koine](#)
Domain: Φιλοσοφία [Philosophy](#)
Format: Ἑμμετρος Verse

- book 1 Ξεῖνος Ἀταρνεΐτης τις ἀνείρετο Πιττακὸν οὕτω τὸν Μυτιληναῖον, παῖδα τὸν Ὑρράδιον· ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος· ἡ μία μὲν δὴ νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ, ἡ δ' ἑτέρα προβέβηκε. τί λῳΐον; εἰ δ' ἄγε σύμ μοι βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.· εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα γεροντικὸν ὄπλον ἀείρας· ἡνίδε κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.· οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.· κείνων ἔρχεο,· φησί,· μετ' ἴχνια.· χῶ μὲν ἐπέστη πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον· τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.· ταῦτ' αἰὼν ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου δράξασθαι, παίδων κληδὸνα συνθέμενος.
- book 1 τὴν δ' ὀλίγην ὥς κεῖνος ἐς οἶκίον ἤγετο νύμφην, οὕτω καὶ σύ, Δίῳ, τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.
- book 2 Εἶπέ τις, Ἡράκλειτε, τεδὸν μόρον, ἐς δέ με δάκρυ ἤγαγεν· ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφοτέρωι ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μὲν που, ξεῖν' Ἀλικαρνησεῦ, τετράπαλαι σποδιή, αἱ δὲ τεαὶ ζῶουσιν ἀηδόνες, ἦσιν ὁ πάντων ἀρπακτῆς Αἴδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.
- book 3* Μὴ χαίρειν εἵπης με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ ἀρελθε ἴσον ἐμοὶ χαίρειν ἐστὶ τὸ μὴ σὲ γελᾶν.
- book 4 Τίμων (οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσί), τί τοι, σκότος ἢ φάος, ἐχθρόν;· τὸ σκότος· ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν Αἴδη.
- book 5 Κόγχος ἐγώ, Ζεφυρῖτι, πάλαι τέρας· ἀλλὰ σὺ νῦν με, Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις, ναυτίλος ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται, τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων, εἰ δὲ γαληναίη, λιπαρὴ θεός, οὗλος ἐρέσσω ποσσὶν ἴν' ὥσπερ ἔργῳ τοῦνομα συμφέρεται, ἔστ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδας, ὄφρα γένωμαι σοὶ τὸ περισκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη, μηδὲ μοι ἐν θαλάμῃσιν ἔθ' ὥς πάρος (εἰμὶ γὰρ ἄπνους) τίκτηται νοτερῆς ὤον ἀλκυόνος. Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ ῥέζειν καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.
- book 6 Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ δόμῳ ποτὲ θεῖον ἀοιδὸν δεξαμένου, κλείω δ' Εὐρυτον ὅσος ἔπαθεν, καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν, Ὀμήρειον δὲ καλεῖμαι γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.
- book 7 Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν. εἰ δ' ἐπὶ κισσόν τὸν τεδὸν οὐχ αὕτη, Βάκχε, κέλευθος ἄγει, ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρόν φθέγονται, κείνου δ' Ἑλλάς ἀεὶ σοφίην.
- book 8 Μικρὴ τις, Διόνυσσε, καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ ῥῆσις· ὁ μὲν ἑνὶ φησὶ τὸ μακρότατον, ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσης ἐνδέξιός, ἦν τις ἔρηται ἄλλος ἔβαλες,· φησὶ· σκληρὰ τὰ γινόμενα.· τῷ μερμηρίζαντι τὰ μὴ ἔνδικα τοῦτο γένοιτο τοῦπος ἐμοὶ δ', ὦναξ, ἡ βραχυσυλλαβίη.
- book 9 Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον κοιμᾶται· θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθοὺς.

- book 10 Ἦν δίζη Τίμαρχον ἐν Ἀῖδος, ὄφρα πύθῃαι ἥ τι περὶ ψυχῆς ἢ πάλι πῶς ἔσσαι, δίζεσθαι φυλῆς Πτολεμαῖδος υἱέα πατρός Παυσανίου· δῆεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.
- book 11 Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὃ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων Ὀῆρις Ἀρισταίου Κρήσ' ἐπ' ἐμοὶ δολιχός.
- book 12 Κύζικον ἦν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἰππακὸν εὐρεῖν καὶ Διδύμην· ἀφανῆς οὐτι γὰρ ἡ γενεή· καὶ σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξαι τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων ὧδ' ἐπέχω Κριτίην.
- book 13 Ἡ ῥ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; εἰ τὸν Ἀρίμμη τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί· ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; πολὺ σκότος· αἱ δ' ἄνοδοι τί; ψευδός· ὁ δὲ Πλούτων; μῦθος· ἀπωλόμεθα· οὗτος ἐμὸς λόγος ὕμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰν Αἴδη·
- book 14 Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον; ἀνίκα καὶ σέ, Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἀμετέροις τᾷ ἐτέρᾳ κλαύσαντες ἐθάπτομεν· οὐδὲν ἐκείνου εἶδε πατήρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιαρότερον.
- book 15 Τιμονόη· τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὐ ζ' ἂν ἐπέγνων, εἰ μὴ Τιμοθέου πατρός ἐπὶν ὄνομα στήλη καὶ Μήθυμνα, τεῇ πόλις· ἡ μέγα φημί χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.
- book 16 Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν, δίζηται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες, ἡδίστην συνέριθον αἰὲ λάλον· ἡ δ' ἀποβρίζει ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.
- book 17 Ὡφελε μῆδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς παῖδα Διοκλείδew Σώπολιν ἐστένομεν. νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἀλί που φέρεται νέκυσ, ἀντὶ δ' ἐκείνου οὐνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.
- book 18 Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην, ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε· χῶ μὲν ἐν ὑγρῇ νεκρός, ἐγὼ δ' ἄλλως οὐνομα τύμβος ἔχων κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· φεῦγε θαλάσση συμμίσγειν Ἐρίφω, ναυτίλε, δυομένων·
- book 19 Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατήρ ἀπέθηκε Φίλιππος ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.
- book 20 Ἡῶι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἡελίου δὲ δυομένου Βασιλῶ κάθθανε παρθενικὴ αὐτοχερί· ζῶειν γὰρ ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν πατρός Ἀριστίπποιο, κατήφησεν δὲ Κυρήνη πᾶσα τὸν εὐτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.
- book 21 Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με ἴσθι Κυρηναίου παῖδά τε καὶ γενέτην. εἰδείης δ' ἄμφω κεν· ὁ μὲν κοτε πατρίδος ὅπλων ἥρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρέσσονα βασκανίης. [οὐ νέμεσις· Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας ἄχρι βίου πολιοῦς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.]
- book 22 Ἀστακίδην τὸν Κρήτα τὸν αἰπόλον ἥρπασε Νύμφη ἐξ ὄρεος, καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης. οὐκέτι Δικταίησιν ὑπὸ δρυσίν, οὐκέτι Δάφνιν ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.
- book 23 Εἶπας Ὕλιε χαῖρε· Κλεόμβροτος ὠμβρακιώτης ἤλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς Αἴδην, ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακόν, ἀλλὰ Πλάτωνος ἐν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.
- book 24 Ἦρως Αἰετίωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτεω ἱδρυμαὶ μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ λοξὸν ὄφιν καὶ μούνον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ ἱπείῳ θυμωθεὶς πεζὸν κάμει παρῳκίσατο.
- book 25 Ὡμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μήποτ' ἐκείνης ἔξῃν μήτε φίλον κρέσσονα μήτε φίλην. ὦμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα τοὺς ἐν ἔρωτι ὄρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων. νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῶ θέρεται πυρί, τῆς δὲ ταλαίνης νύμφης ὡς Μεγαρέων οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός.
- book 26 Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον οὔτε τι δεινὸν ῥέζων οὔτ' ἀδικέων οὐδένα. Γαῖα φίλη, Μικύλος εἴ τι πονηρὸν ἐπήνεσα, μήτε σὺ κούφη γίνεο μήτ' ἄλλοι δαίμονες οἳ μ' ἔχετε.
- book 27 Ἡσιόδου τό τ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδῶν ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο· χαίρετε λεπταὶ ῥήσιες, Ἀρήτου σύμβολον ἀγρυπνίης.
- book 28 Ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, οὐδὲ κελεύθῳ χαίρω, τίς πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει· μισέω καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, οὐδ' ἀπὸ κρήνης πίνω· σικκαίνω πάντα τὰ δημόσια. Λυσανίη, σὺ δὲ ναίχι καλὸς καλός—ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν τοῦτο σαφῶς, Ἦχώ φησί τις· ἄλλος ἔχει·

- book 29 Ὑγχει καὶ πάλιν εἶπε· Διοκλέος· οὐδ' Ἀχελῷος κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων. καλὸς ὁ παῖς, Ἀχελῷε, λίην καλός, εἰ δέ τις οὐχὶ φησὶν—ἐπισταίμην μούνο· ἐγὼ τὰ καλά.
- book 30 Θεσσαλικὴ Κλεόνικε τάλαν τάλαν, οὐ μὰ τὸν ὄξυν ἥλιον, οὐκ ἔγνω· σχέτλιε, ποῦ γέγονας; ὅστέα σοι καὶ μούνον ἔτι τρίχες ἢ ῥά σε δαίμων οὐμὸς ἔχει, χαλεπῇ δ' ἦντο θυμορῇ; ἔγνω· Εὐξίθεός σε συνήρπασε, καὶ σὺ γὰρ ἐλθὼν τὸν καλόν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.
- book 31 Ὀγρευτής, Ἐπίκυδες, ἐν οὖρεσι πάντα λαγῶν διφᾶ καὶ πάσης ἵχνια δορκαλίδος στίβῃ καὶ νιφετῷ κεχρημένος ἦν δέ τις εἶπε· τῇ, τόδε βέβληται θηρίον', οὐκ ἔλαβεν. χούμους ἔρως τοιόσδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσω κείμενα παρπέταται.
- book 32 Οἶδ' ὅτι μευ πλούτου κενεαὶ χέρες· ἀλλὰ, Μένιππε, μὴ λέγε πρὸς Χαρίτων τοῦμόν ὄνειρον ἐμοί. ἀλγέω τὴν διὰ παντός ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων· ναὶ φίλε, τῶν παρὰ σεῦ τοῦτ' ἀνεραστότατον.
- book 33 Ἄρτεμι, τὴν τόδ' ἄγαλμα Φιληρατὶς εἶσατο τῇδε· ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι, πότνια, τὴν δὲ σάω.
- book 34 Τίν με, λεοντάγχ' ὦνα συοκτόνε, φήγινον ὄζον θῆκε—τίς; Ἀρχῖνος. ποῖος; ὁ Κρήης. δέχομαι.
- book 35 Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας εὖ μὲν αἰοιδὴν εἰδότος, εὖ δ' οἶνω καίρια συγγελάσαι.
- book 36* Τὸν βαθὺν οἶνοπότην Ἑρασίξενον ἡ δις ἐφεξῆς ἀκρήτου προποθεῖς ὥχετ' ἔχουσα κύλιξ.
- book 37 Ὁ Λύκτιος Μενίτας τὰ τόξα ταῦτ' ἐπειπὼν ἔθηκε· τῇ, κέρας τοι δίδωμι καὶ φαρέτρην, Σάραπι· τοὺς δ' οἰστοὺς ἔχουσιν Ἑσπεῖται.
- book 38 Τὰ δῶρα τὰφροδίτῃ Σῖμον ἢ περίφοιτος, εἰκόν' αὐτῆς ἔθηκε τὴν τε μήτρην ἡμᾶς τοὺς ἐφίλησε τόν τε πᾶνα καὶ τοὺς αὐτοὺς ὀρῇ τάλαινα θάρσους.
- book 39 Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ, τῇ τοῦτον οὐκ Πελασγῶν Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης καὶ τῇ κάτω θυγατρί τὰ δῶρα Τιμόδημος εἶσατο τῶν κερδέων δεκατεύματα· καὶ γὰρ εὖξαθ' οὕτως.
- book 40 Ἱερῇ Δήμητρος ἐγὼ ποτε καὶ πάλιν Καβεῖρων, ὦνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης ἡ γρηῦς γενόμην, ἡ νῦν κόνις ἦνο . . . πολλῶν προστασίῃ νέων γυναικῶν. καὶ μοι τέκν' ἐγένοντο δύο ἄρσενά, κῆπέμυσα κείνων εὐγῆρως ἐνὶ χερσίν· ἔρπε χαίρων.
- book 41 Ἥμισυ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ' οὐκ οἶδ' εἶτ' Ἔρος εἶτ' Αἰδῆς ἥρπασε, πλὴν ἀφανές. ἢ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ὥχετο; καὶ μὲν ἀπεῖπον πολλάκι· τὴν δρῆστιν μὴ ὑποδέχεσθε νέοι. οὐκισυνηφῆσον· ἐκέῖσε γὰρ ἡ λιθόλευστος κείνη καὶ δύσερως οἶδ' ὅτι που στρέφεται.
- book 42 Εἰ μὲν ἐκὼν, Ἀρχῖν', ἐπεκώμασα, μυρία μέμφου, εἰ δ' ἄκων ἤκω, τὴν προπέτειαν ἔα. Ἀκρητος καὶ Ἔρως μ' ἠνάγκασαν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν εἴλκεν, ὁ δ' οὐκ εἶα τὴν προπέτειαν ἔαν. ἐλθὼν δ' οὐκ ἐβόησα, τίς ἢ τίνο·ς, ἀλλ' ἐφίλησα τὴν φιλίην· εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικέω.
- book 43 Ἐλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρόν πνεῦμα διὰ στηθέων (εἶδες;) ἀνηγάγετο, τὸ τρίτον ἡνίκ' ἔπινε, τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα τῶνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ' ἐγένοντο χαμαί· ὥπτηται μέγα δὴ τι· μὰ δαίμονας οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ εἰκάζω, φωρὸς δ' ἵχνια φῶρ ἔμαθον.
- book 44 Ἔστι τι ναὶ τὸν Πᾶνα κεκρυμμένον, ἔστι τι ταύτη ναὶ μὰ Διώνυσον πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ. οὐ θαρσέω· μὴ δὴ με περίπλεκε· πολλάκι λήθει τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος ποταμός. τῷ καὶ νῦν δεῖδοικα, Μενέξενε, μὴ με παρεισδύς οὗτος οσειγαρνης εἰς τὸν ἔρωτα βάλη.
- book 45 Ἀληφθήσει, περίφευγε, Μενέκρατεσ' εἶπα Πανήμου εἰκάδι καὶ Λώου τῇ τίνι; τῇ δεκάτῃ ἦλθεν ὁ βοῦς ὑπ' ἄροτρον ἐκούσιος. εὖ γ', ἐμός· Ἑρμῆς, εὖ γ', ἐμός· οὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.
- book 46 Ὡς ἀγαθὸν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαοιδὰν τῶραμένω· ναὶ Γᾶν, οὐκ ἀμαθὴς ὁ Κύκλωψ· αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι, Φίλιππε· ἢ πανακὲς πάντων φάρμακον ἀ σοφία. τοῦτο, δοκέω, χά λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρά τῶγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον. ἔσθ' ἀμῖν

- χ'ακαστας ἀφειδέα ποττὸν Ἔρωτα τοῦτ' εἶπαι· 'κείρευ τὰ πτερὰ, παιδάριον, οὐδ' ὅσον
ἀττάραγόν τυ δεδοίκαμες· αἱ γὰρ ἐπῳδαὶ οἴκοι τῷ χαλεπῷ τραύματος ἀμφοτέραι·'
- book 47 Τὴν ἀλίην Εὐδημος, ἐφ' ἧς ἄλα λιτὸν ἐπέσθων χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγεν δανέων, θῆκε
θεοῖς Σαμόθρηξι λέγων ὅτι τήνδε κατ' εὐχήν, ὦ λαοί, σωθεῖς ἐξ ἀλὸς ὧδ' ἔθετο.
- book 48 Εὐμαθίην ἡτεῖτο διδοὺς ἐμὲ Σῆμος ὁ Μίκκου ταῖς Μούσαις· αἱ δὲ Γλαῦκος ὅκως ἔδοσαν ἀντ'
ὀλίγου μέγα δῶρον. ἐγὼ δ' ἀνὰ τῇδε κεχηνῶς κεῖμαι τοῦ Σαμίου διπλόον ὁ τραγικός παιδαρίων
Διόνυσος ἐπήκοος· οἱ δὲ λέγουσιν 'ἱερὸς ὁ πλόκαμος', τοῦμόν ὄνειαρ ἐμοί.
- book 49 Τῆς Ἀγοράνακτός με λέγε, ξένε, κωμικὸν ὄντως ἀγκεῖσθαι νίκης μάρτυρα τοῦ Ῥοδίου
Πάμφιλον, οὐκ ἐν ἔρωτι δεδαυμένον, ἥμισυ δ' ὀπτῇ ἰσχάδι καὶ λύχνους Ἰσιδος εἰδόμενον.
- book 50 Τὴν Φρυγίην Αἴσχρην, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς Μίκκος καὶ ζωὴν οὔσαν ἐγηροκόμει καὶ
φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπεσσομένοισιν ὀρᾶσθαι. ἡ γρηῦς μαστῶν ὥς ἀπέχει χάριτας.
- book 51 Τέσσαρες αἱ Χάριτες· ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ τήναις ἄρτι ποτεπλάσθη κῆτι μύροισι νοτεῖ. εὐαίων
ἐν πᾶσιν ἀρίζηλος Βερενίκα, ἧς ἄτερ οὐδ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.
- book 52 Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεόκριτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθει, τετράκι μισοίης, εἰ δὲ φιλεῖ, φιλείς,
ναίχι πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος, οὐράνιε Ζεῦ, καὶ σύ ποτ' ἠράσθης—οὐκέτι μακρὰ λέγω.
- book 53 Καὶ πάλιν, Εἰλήθυια, Λυκαινίδος ἐλθὲ καλεύσης εὐλοχος ὠδίνων ὧδε σὺν εὐτοκίῃ· ὥς τόδε νῦν
μὲν, ἄνασσα, κόρης ὕπερ, ἀντὶ δὲ παιδὸς ὕστερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.
- book 54 Τὸ χρέος ὥς ἀπέχεις, Ἀσκληπιέ, τὸ πρὸ γυναικὸς Δημοδίκης Ἀκέσων ὥφελεν εὐξάμενος,
γιγνώσκειν· ἦν δ' ἄρα λάθῃ καὶ μιν ἀπαιτῆς, φησὶ παρέξεσθαι μαρτυρίην ὁ πῖναξ.
- book 55 Τῷ με Κανωπίτῃ Καλλίστιον εἵκοσι μύξαις πλούσιον ἅ Κριτίου λύχνον ἔθηκε θεῷ, εὐξαμένα
περὶ παιδὸς Ἀπελλίδος· ἐς δ' ἐμὰ φέγγη ἀθρήσας φάσεις· "Ἐσπερε, πῶς ἔπεςες;'
- book 56 Φησὶν ὃ με στήσας Εὐαίνετος (οὐ γὰρ ἔγωγε γινώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίης ἀγκεῖσθαι
χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδῃσι· πιστεύω Φαίδρου παιδί Φιλοξενίδεω.
- book 57 Ἰναχίης ἔστηκεν ἐν Ἰσιδος ἡ Θαλέω παῖς Αἰσχυλὶς Εἰρήνης μητρὸς ὑποσχεσίῃ.
- book 58 Τίς, ξένος ὦ ναυηγέ; Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρὸν εὗρεν ἐπ' αἰγιαλοῦ, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ
δακρύσας ἐπίκληρον ἐὼν βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτός ἦσυχον, αἰθυίῃ δ' ἴσα θαλασσοπορεῖ.
- book 59 Εὐδαίμων ὅτι τᾶλλα μανεῖς ὠρχαῖος Ὀρέστας, Λεύκαρε, τὰν λῖαν οὐκ ἐμάνῃ μανίαν οὐδ' ἔλαβ'
ἐξέτασιν τῷ Φωκέος ἄτις ἐλέγχει τὸν φίλον· ἀλλ' αἱ χῆν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον, ἥ τάχα κα τὸν
ἐταῖρον ἀπώλεσε· τοῦτο ποήσας κήγῳ τῶς πολλῶς οὐκέτ' ἔχω Πυλάδας.
- book 60 Οἵτινες Ἀλείοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος, ἴστε τὸν Ἰππαίου παῖδα παρερχόμενοι.
- book 61 Αἴνιε, καὶ σὺ γὰρ ὧδε, Μενέκρατες, οὐκ ἔτι πουλὺς ἦσθα, τί σε, ξείνων λῶστε, κατειργάσατο; ἦ
ῤα τὸ καὶ Κένταυρον; ὃ μοι πεπρωμένος ὕπνος ἦλθεν, ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν·'
- book 62 Κυνθιάδες, θαρσεῖτε, τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἐχέμμα κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμιδι, οἷς
ὕμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα, νῦν δὲ πέπαυται, αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.
- book 63* Οὕτως ὑπνώσας, Κωνώπιον, ὥς ἐμὲ ποιεῖς κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις. οὕτως
ὕπνώσας, ἀδικωτάτῃ, ὥς τὸν ἐραστήν κοιμίζεις, ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίασας. γείτονες
οἰκτεῖρουσι, σὺ δ' οὐδ' ὄναρ· ἡ πολὴ δέ αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.